

په اروپا کی دمیشته افغانانو د ټولنو فدراسیون

فدراسیون سازمانهای پناهندگان افغان در اروپا

Federation of Afghan Refugee Organizations in Europe

تشديد بحران پناهجویی و بی تصمیمی دول اروپا

۱۲ ستمبر ۲۰۱۵

کشف خط السیر کوتاه، کم خطر و کم مصرف ترکیه-یونان-سربستان-مجارستان و ابراز آمادگی جرمنی برای پذیرش ۸۰۰۰۰۰ پناهجواز یکسو و ادامه نا امنی درسوریه، افغانستان و عراق از سوی دیگر باعث روانه شدن سیلی از پناهجویان بسوی ترکیه و داخل شدن از آنجا به قلمرو اتحادیه اروپا گردید. این حالت برای اتحادیه اروپا غیر مترقبه است. تسهیلات و ادارات امور پناهجویان در اروپا که برای تعداد بمراتب کمتر پناهجویان ساخته شده اند، توان رسیدگی به سیل جدید پناهجویان را ندارند. برخی رهبران دول عضو این اتحادیه از ورود هزاران پناهجو در هر روز، بشدت تکان خورده حالت دفاعی بخود گرفته خواستار برگرداندن این پناهجویان شدند. مثلاً صدراعظم هنگری که خود را مدافع ارزشهای مسیحیت در برابر مسلمانان میدانند، کوشید دربرابر ورود پناهجویان کشورهای اسلامی موانع خلق کند. برای خلاص کردن یخن پناهجویان از دست این شخص، خانم مرکل صدر اعظم جرمنی اعلان نمود که کشورهای هنگری و اطریش به علاقمندان پناهنده شدن در جرمنی حق ورود آزاد از کشورهایشان بدهند. خانم مرکل درعین حال اضافه نمود که سیاست دروازه باز جرمنی موقتی میباشد.

کمیشنری عالی ملل متحد برای پناهندگان در رابطه با موج جدید پناهجویان در اروپا و بی تصمیمی اتحادیه اروپا در برخورد با این پدیده طور جدی موضعگیری نمود. در اعلامیه مؤرخ ۴ سپتمبر ۲۰۱۵ منتشره ازجانب آقای انتونیوگوتریس کمیسار عالی ملل متحد برای پناهندگان چنین میخوانیم: "اروپا با ورود موج بزرگی از پناهجویان روبروست. تنها درنیمه اول سال جاری بیش از ۳۰۰۰۰۰ انسان با خطر انداختن جانهایشان وارد اروپا شده اند. ۲۶۰۰ تن دیگر نتوانستند ازین سفر پرخطر جان بسلامت ببرند. منجمله ایلان پسرک سه ساله از سوریه. اماناکامی اروپا بحیث کل در یافتن یک پاسخ مشترک و مؤثر منتج به نتیجه غم انگیز یعنی دردورنج این انسانها شده است. برای خروج ازین حالت ادامه نا پذیر، باید به نکات اساسی ذیل توجه کنیم:

- مشکل فعلی اساساً یک بحران پناهجویان بوده و منحصر به پدیده مهاجرت نیست. بیشترین تعداد افرادی که به یونان میرسند، متعلق به مناطق جنگزده چون سوریه، عراق یا افغانستان اند و بزبان ساده میتوان گفت از مرگ فرار کرده اند. تمام اشخاصیکه درین حالت غم انگیز در سفر میباشند، مستحق احترام به حقوق بشری و کرامت انسانی شان اند.

- اروپا نمی تواند این بحران را قدم بقدیم مهار کند. هیچ کشوری این کار را به تنهایی کرده نمیتواند و هیچ کشوری اجازه ندارد از مسؤلیت شانه خالی کند. وقتی یک سیستم بی موازنه میشود و از فعالیت باز میماند، در صورت ازدیاد فشار همه چیز دچار بنبست میشود. قابل تعجب نیست که سیستم پناهندگی در اروپا با چنین حالتی مواجه است. یگانه راحل اینست که اتحادیه اروپا و کشورهای عضو اش یک استراتژی مشترک و متکی بر مسؤلیت، همبستگی و اعتماد را عملی سازند.

- اکنون باید برای تحت کنترل آوردن اوضاع اقدامات شجاعانه و فوری اتخاذ گردد. متعاقباً نیاز به اتخاذ تصمیم مشترک برای تقسیم مسؤلیت در آینده نزدیک و درازمدت میباشد. اتحادیه اروپا باید به مشوره کشورهای ذیربط یعنی یونان، هنگری و ایتالیا، به تاسیس مراکز بزرگ رهائش و ثبت نام پناهجویان درین کشورها دست بزنند.

- آنانیکه مستحق شدن پناهندگی شناخته میشوند باید از طریق پلان سهمیه ها به کشورهای عضو معرفی شوند. تعداد مجموعی شامل پلان سهمیه باید تا ۲۰۰۰۰۰ بالا برده شود.

- کسانی که مستحق حمایت بر مبنای پناهندگی نبوده و مستحق استفاده از مهاجرت قانونی هم شناخته نشوند، باید طبق برنامه منظم کمک شوند تا به کشور اصلی خویش برگردند.

- یگانه گروهی که از فقدان یک پالیسی مشترک پناهندگی در اروپا نفع میبرند، قاچاقبران انسانند. قاچاقبران از ناامیدی و مجبوریت اشخاص سوء استفاده نموده و آنها را با وعده یک زندگی امن و آزاد به عقب خود کشانده و میلیاردها دلار سودمیرند. برای مواخذه مؤثر این گروه، بشمول آنانی که در داخل اتحادیه اروپا فعال اند، به همکاری و مساعی مشترک بین المللی نیاز جدی موجود است".

از آنجایی که سیلی از پناهجویان بصورت بلا وقفه بسوی اروپای شمالی در حرکت اند و از جانب دیگر پذیرش تعداد زیاد پناهجویان حساسیت های انتخاباتی را در پی دارد، نه اعلامیه کمیسار عالی ملل متحد برای پناهندگان و نه فشار جرمنی توانسته دول عضو اتحادیه اروپا را وادار به قبول سهمیه و تعهد پذیرش فیصدی معینی از پناهندگان نماید. صرف سه کشور تحت فشار جرمنی درین روزها تعهد پذیرش تعداد معین پناهجویان را نمودند. فرانسه حاضر است الی دو سال ۲۴ هزار پناهجو را بپذیرد. کشور هالند بگونه مشروط به پذیرش ۷ هزار پناهجو راضی شده است. انگلستان میخواهد از جمع پناهجویان مقیم کمپهای ترکیه واردن (نه از پناهجویانی که به اروپا رسیده اند) با پادرمیانی UNHCR طی دو سال آینده بیست هزار پناهجوی سوری را بپذیرد. برای تعیین تعداد دقیق پناهجو برای کشورهای عضو، بتاريخ ۹ سپتمبر وزاری داخله و عدلیه کشورهای عضو اتحادیه اروپا یک جلسه فوق العاده داشتند. درین جلسه آقای یونکر رییس کمسیون اتحادیه اروپا (عالی ترین ارگان اجرایی اتحادیه) ضمن انتقاد از عدم تمایل بسیاری از دول عضو به برداشتن گامهای عملی، هشدار داد که حالا وقت عمل توسط دول عضو است و آنها باید مطابق به سهمیه ترتیب شده عمل کنند. به اساس این پلان دول عضو باید در پذیرش جمعاً ۱۶۰۰۰۰ پناهجویی که حالا در اروپا اند، مطابق به سهمیه تعیین شده اشتراک ورزند. چندین کشور اروپای مرکزی مستقیماً مخالفت خود را با پلان تعیین سهمیه ها و عدم همکاری خود را با آن ابراز نموده اند. نا گفته نباید گذاشت که آقای یونکر گفت که مصروف آماده ساختن پلان دیگری برای قانونی ساختن مهاجرت میباشد. قرار است این پلان در سال ۲۰۱۶ با دول عضو در میان گذاشته شود. به احتمال قوی منظور یونکر همانا منحصر ساختن پذیرش پناهنده از کشور امن همجوار کشور در حال منازعه میباشد.

آنچه اکثر دول اروپایی را بخود بیشتر مصروف میسازد، عبارتست از پیدا کردن یک شیوه قانونی برای سد کردن هر چه زود تر این سیل پناهجویان. کشورهای اروپایی نمیتوانند تعهد خود به کنوانسیون ملل متحد برای پناهندگان را پس بگیرند. بهمین جهت در شیوه تطبیق آن نو آوری میکنند. بطور مثال آژانس خبری NOS اطلاع میدهد که دولت هالند، در آستانه جلسه فوق العاده مذکور پیشنهاد ذیل را فورمولبندی کرده است: "کابینه به این نظر است که تنها پناهجویانی پذیرفته شوند که خارج اروپا در یک منطقه امن درخواست پناهندگی کرده باشند. بدیت تربیب به غرق شدن ها، خفه شدن ها و قاچاق انسان نقطه پایان گذاشته میشود". آقای دایکوف معین امور مهاجرت و تابعیت در وزارت عدلیه هالند امیدوار است که این پیشنهادش پشتیبانی اکثریت اعضای اتحادیه اروپا را بدست آورد.

اگر این طرح واقعاً مورد پذیرش قرار گیرد، بر شیوه مروج و قبول شده "دادن پناه به هر مستحقی که دروازه کشور امضاً کننده کنوانسیون ژنیو برای نناهندگان را بدین منظور میکوبد" خط بطلان کشیده میشود. قرار است بتاريخ ۱۴ سپتمبر باز هم جلسه فوق العاده دایر گردد تا سرنوشت سهمیه ها روشن گردد. درین جلسه لیست کشورهای "امن" نیز تصویب میگردد. اصولاً پناهجویان کشورهای "امن" به کشور شان برگردانده میشوند. جز اینکه ثابت بسازند که امنیت جانی شخص شان در خطر بوده است.

تصاویر مشکلات زنان و اطفال پناهجودر رسانه ها، بخصوص تصویر ایلان، طفلک سه ساله سوری که امواج بحر جسدش را به ساحل ترکیه آورده بود، باعث تحریک احساسات عده زیادی از مردم در اروپا به نفع پناهجویان گردیده است. اما نظرسنجی ها در کشورهای مختلف اروپایی نشان میدهد که مردم اروپای شمالی در عین حال از سیل توقف نا پذیر پناهجویان بسیار مشوش اند و دسترسی خود به سیستم خدمات عامه، بازار کار و سیستم مسکن را در خطر می بینند. احزاب دست راستی چنین تبلیغ میکنند که با پذیرش سیل پناهجویان هویت فرهنگی اروپایی ها در معرض خطر نابودی قرار میگردد. این هراس افگنی سیاسی است ولی متأسفانه فاقد تأثیر بر سیاست اروپا نیست.

واقعیت اینست که دول عضو اتحادیه اروپا تحمل دوام ورود کتلوی پناهجویان را ندارند. دو کشور در لحظات کنونی استثنای این اصل اند: جرمنی و سویدن. بهمین جهت خطر اقدامات توقف دهنده ورود هزاران پناهنده در روز، بصورت جدی موجود است. دیپلماسی پشت برده درین مورد جریان دارد. چگونگی این اقدامات در آینده نه چندان دور روشن خواهد شد.

"کمیتة حقوق بشر فارو"